

[Socialministeren.]

formelt forstaaer jeg det ikke, da de to Partier, som sagt, har Flertal i dette høje Ting; de var derfor ganske Herrer over, hvorledes det fremtidig skulde gaa med den øvrige Del af Forslaget.

Bækgaard: Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet angaaende Brændselydelsen sagde, at han havde faaet det Indtryk i Udvalget, at det kan l. faa, naar det øvrige falder bort, skal jeg hverken bekræfte eller afkræfte den Opfattelse, han har faaet; men man vil se, som jeg ogsaa fik Indtryk af, at Socialministeren har bemærket, at der var Betingelser med. Paa den Maade er det ganske rigtigt opfattet. Men man vil ogsaa se, at denne Betingelse ikke er fyldestgjort.

Det er sagt gentagne Gange, at dette Forslag er gammelkendt, og det ærede lste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte, at det var saa vel begrundet baade teknisk og finansielt. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vel er et lignende Forslag vedtaget gentagne Gange, men vel at mærke, før vi fik den sidste Revision af Aldersrenteloven, før 1927. Ved denne Revision forbedrede man netop Vilkaarene for de daarligst stillede, som der særlig tænkes paa ved en saadan ekstraordinær Ydelse. Vi har senere faaet forelagt et lignende Forslag, men det blev ændret saaledes, at det blev paa de frie Bevillinger eller Procenter, der blev Lejlighed til at udvide lidt, idet vi fra vor Side — og det gik man ind paa fra anden Side — mente, at dette var bedre i Harmoni med den nuværende Aldersrentelov. Forslaget er altsaa hverken kendt eller accepteret af Rigsdagen, siden vi fik Aldersrenteloven af 1927.

Carl Jensen: Naar den ærede Ordfører for det konservative Parti gjorde Rede for, hvorledes der var arbejdet, vil jeg blot gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem slet ikke har deltaget i Udvalgets Forhandlinger; det er saa ligetil. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det at være Aldersrentenyder ikke skulde være en Levevej, maa jeg sige, at det er vist en Misforstaaelse. Siden 1891, da vi begyndte at lovgive paa dette Omraade, har det dog været Mening, at de Mennesker, der undlod at gaa til det offentlige Fattigvæsen, skulde have saa meget til deres Underhold, at de kunde undgaa Fattigvæsenet. De skulde have saa meget, at de kunde friste Livet, leve menneskeligt, uden at komme paa det offentlige Fattigvæsen. Og det samme er dog vist gældende endnu. Aldersrenten skal være

saa rundelig, at vedkommende, naar han intet ejer, dog skulde have til Dagen og Vejen Livet gennem; men det har man ikke med den Aldersrente, der nu ydes, allermindst i Byerne. Der tales ogsaa om, at man skal regne med, at Kronen er steget. Ja, naar man har en Indtægt paa 3—4—5—6—7—8—9—10 000 Kr., mærker man maaske nok, at Kronen er steget, men naar man kun har 421½ Kr. at administrere med i de 30 Dage i en Maaned, maa jeg nok spørge, om der ikke kan tiltrænges i det mindste en Smule Brændselshjælp. Det er jo saaledes i Øjeblikket, at de Mennesker ikke kan eksistere med den Aldersrente, de faar, naar de intet andet ejer; det er ganske udelukket. Der maa skydes til paa anden Maade, eller de maa have Hjælp fra anden Side. Det ærede Medlems Bemærkning om Aldersrenten som Levevej maa jeg derfor tilbagevise. Det er saaledes, at naar de gamle ikke har mere at leve af end Aldersrenten, maa man hjælpe dem paa anden Maade, og det er dette, Lovforslaget tager Sigte paa ved at give dem en Hjælp til Brændsel.

Veistrup: Jeg lagde ogsaa godt Mærke til den Udtalelse af den ærede Ordfører for de Konservative, at Aldersrenten ikke skulde være en Levevej. Jeg havde nær sagt: hvad skulde den saa være? thi der er jo dog adskillige Mennesker, som ikke har andet end Aldersrenten at leve af. Selv om Aldersrentenyderne lever meget spartansk — det byder jo Forholdene af sig selv —, er der sikkert adskillige, som ikke kan eksistere, naar de ikke har anden Hjælpekilde.

Hvad Udvalgsforhandlingerne angaar, skal jeg ikke blande mig i det Spørgsmaal. Jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører for Venstre sagde, at han ikke vilde afkræfte de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Jeg maa da forstaa Forholdet saaledes, at man i Virkeligheden har givet Tilslutning til dette, at man kunde tænke sig Spørgsmaalet om Brændselshjælpen løst særskilt. Jeg vil derfor gerne spørge den ærede Ordfører for Venstre: er det ærede Medlem Tilhænger af, at der ydes Aldersrentenyderne Brændselshjælp, eller er han det ikke? Hvis det ærede Medlem er Tilhænger af, at der ydes Brændselshjælp, begriber jeg overhovedet ikke, hvorledes det ærede Medlem logisk vil begrunde, at man nægter at gaa med til et Forslag som dette, hvor Spørgsmaalet ligger fuldstændig isoleret. Det er et Spørgsmaal, der kan besvares, synes jeg, med et klart Ja eller Nej: vil det